

NORMES BÀSIQUES DE CONVIVÈNCIA AMB EL SENGLAR

*Tot florestà té el privilegi de conèixer de bona mà l'ecologia,
biologia i el comportament del senglar.
D'aquesta manera podem entendre com es relaciona aquest animal
amb el seu entorn i així crear un espai de convivència
lliure d'incidències.*

De manera natural les poblacions de senglars s'autoregulen en funció de la disponibilitat natural d'aliment, la predació natural i la caça. Quan el senglar s'estableix a l'ambient urbà, aquests factors de regulació natural desapareixen, fent que la població creixi de manera insostenible.

El senglar té suficient menjar natural al bosc de Collserola, però es veu atret a la zona urbana per aliments i residus d'origen humà que li resulten molt apetibles, a més de calorics i fàcilment accessibles. L'alimentació voluntària als voltants dels nuclis urbans de Collserola, tot i ser habitual, està prohibida i sancionada en molts municipis.

En un ambient humanitzat, el senglar origina problemes com accidents de trànsit, risc de transmissió de malalties, atacs a persones i mascotes i destrosses en parcs i jardins. Un cop habituat a la zona urbana no tornarà al bosc i el més probable és que el porc senglar acabi morint per causes relacionades amb l'ésser humà com accidents de trànsit, caça furtiva o atacs de gossos.

Què implica el benestar de l'animal salvatge.

Implica la possibilitat d'expressar el comportament natural de l'espècie dins el seu hàbitat. Dins el medi urbà els senglars no poden furgar el suficient i es veuen obligats a cercar i demanar menjar d'origen humà a la ciutadania. A més, l'aliment que els senglars aconsegueixen a l'entorn urbà no és gens saludable, incloent plàstics, embolcall i embotits a base de carn de porc entre d'altres. Si vetllem pel benestar animal, la nostra actitud hauria de ser la d'ajudar a l'espècie a tornar al seu estat salvatge no donant-los menjar ni deixant bosses de brossa al seu abast.

Què hem de conèixer si convivim amb senglars.

Dins l'àrea urbana, el porc senglar suposa un risc de col·lisió amb vehicles, el que pot arribar a causar lesions greus a les persones implicades. A més, poden mostrar-se agressius envers les persones, ja sigui com a reacció de defensa o demanant aliment si estan habituats. També, desenvolupen comportaments defensius envers les mascotes podent arribar a ferir persones si aquestes s'hi interposen.

La urbanització de les àrees boscoses suposa un augment del contacte entre senglars, persones i animals domèstics, el que pot ser origen de brots de malalties. El contagi pot donar-se per diferents vies: els senglars defequen en parcs públics i jardins, beuen de les fonts públiques i consumeixen deixalles urbanes (font de bacteries resistents a antibiòtics).

La prevenció de la transmissió d'aquestes malalties dins la zona urbana es fonamenta en **limitar el contacte amb el senglar**. Cal evitar que els nens juguin a zones freqüentades pel senglar, portar les mascotes lligades i deixar l'aliment per a les nostres mascotes fora de l'abast del senglar.

Envers qualsevol sospita de malaltia en mascotes o en persones, al personal sanitari li serà d'ajuda conèixer si ha existit contacte amb el senglar.

Com podem solucionar el problema dins el veïnat.

Promoure la conscienciació al nostre voltant. Cal evitar que qualsevol recurs o residu alimentari quedi a disposició del senglar i crear consciència col·lectiva del que comporta alimentar porcs senglars voluntària o involuntàriament.

Els jardins urbans amb reg són els preferits pel senglar, ja que els hi permet furgar la terra de manera còmode. És aconsellable canviar el model de zona verda cap al predomini de vegetació mediterrània, que demana menys reg. Les plantes bulboses també són un àpat molt ben considerat pel senglar. En cas de disposar d'hort o jardins amb reg, aquests s'han de protegir amb malla soterrada (mínim de 15 cm) amb un sòcol de ciment o amb mallat gruixut per tal d'evitar l'entrada del senglar.

Alimentar artificialment als senglars implica que perdin els seus instints i quedin inhabilitats per a la vida salvatge. Els porcs senglars que s'habituen al menjar d'origen humà no tornen mai a ser salvatges i la majoria moren degut a causes humanes.

Recordem que alimentar voluntàriament porcs senglars a la via pública està prohibit i sancionat per les ordenances municipals.

Com evitar conflictes amb el senglar

En cas que visquis a una zona amb presència freqüent de senglars habituats a l'ésser humà, és recomanable utilitzar **bosses de tela per a portar la compra**. El soroll del plàstic excita i atreu als senglars fent que aquests s'acostin a demanar menjar.

Condueix amb més lentitud i precaució pels carrers amb poca visibilitat, els senglars senten els cotxes i evitaran ésser atropellats.

Si et trobes un senglar en zona urbana pensa que són animals salvatges i impredecibles. D'altra banda, poden ser molt curiosos i quan estan habituats i tenen gana, estaran molt atents i reactius a qualsevol cosa que els hi puguem donar. En una situació compromesa, es pot llençar de manera no violenta un paper, cartró, pedra o pal a terra, de manera que el senglar probablement anirà a veure què és aquell objecte, allunyant-lo i distraient-lo. Aquest temps es pot ^{text}aprofitar per marxar en una altra direcció, resolent la situació sense patir cap incidència.

SEFaS

Wildlife Ecology
& Health

Universitat Autònoma
de Barcelona

AJUNTAMENT DE
SantCugat

Consell de Barri de la Floresta
Comissió de Medi Ambient

IL·LUSTRAT PER:

Christina Llinat

Laura Gil

Finançat pels pressupostos participatius de La Floresta 2017

Us animem a assistir a la Jornada del Senglar que tindrà lloc al Casino de La Floresta el proper dissabte 30 de Juny a les 16:30, on exposarem els avenços del projecte.